

в. „НИШАВА“ излиза седмично.

Годишенъ абонаментъ 250 лева,
За странство 5 лева.

Абонамента започва отъ I число
всѣки мѣсецъ и въ предшата
ОБЯВЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ

Търговски, частни, свадбени
и пр по споразумѣние.

Приставски на III и IV стр.
по 6 ст. на дума—двукратно.

НИШАВА

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

РЕДАКТОРЪ: М. ХАДЖИЕВЪ.

Всичко що се отнася до в-ка:
рѣкописи, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
в. „НИШАВА“ Цариградъ.

Рѣкописи не се връщатъ

Неплатени писма не се приематъ

Единъ брой 5 стот.

Балкански.

Ще има ли война на Балканитѣ?

Англия и Балканския въпросъ.

Всѣкой българинъ, билъ той, Мизиецъ, Тракиецъ или же Македонецъ слѣдъ освободителната война; а още повече, слѣдъ разпукването на С.-Стефанска България, е лѣгалъ и ставалъ съ мисълта, че рано или късно ще се биемъ съ закѣлтия врагъ на Българското племе, който го е душилъ и изтезавалъ цѣли петъ вѣка и продължава още да изтезава братята ни отвѣдъ Рила и Родопитѣ.

Така вгнездилъ се тази идея въ Българина, той не можеше да не се готви и отдѣля отъ залъка си за набавяние на срѣдства и сили, та като доде момента съ послѣдни усилия изиграе ролята си прѣдъ Европейския свѣтъ и му докаже, че Балкана е билъ на Българитѣ и пакъ ще си остане неговъ. Да изброяваме войнитѣ, прѣзъ периодитѣ, които сж ставали и пакъ сж ставали, то значи да повтаряме историята. Не! Впрочемъ на въпроса: ще има ли война или само ще правимъ аларми, чрѣзъ печата, за да заблуждаваме себе си и..... кога ли? Турчина. Не! Европа. Не! тогава.....кого?

Да, кого ли!? Именно тукъ е въпроса мжченъ за отгатяване. Една частъ отъ нашта прѣса, като пише, лѣга и става съ тази война, другата частъ пъкъ ни приспява и успокоява, като казва, че това е шантажъ, това е заблуда, това е.....и пр. и пр. Четемъ, четемъ и най сетиъ захвърлимъ, и вѣстници, и политици, и война и си кажемъ на ума: »наплюватъ на всичко! каквото ще да става. Шомъ нѣма дипломати въ България«. Именно това искаме; да се декларира въ нашия печатъ, че България има всичко и за всичко я бива,

само че дипломати нѣма и е подъ опекунство на други—чужди за нея. А това е най-голѣмото зло въ една държана, когато дипломатията ѝ е въ чужди рѣцѣ. И искали нѣщо да направи за себе си, ще ѝ кажатъ, не е му сега врѣмето!... А кога ще му е врѣмето? никогатъ, т. е. до когото ни водятъ други външната политика, а насъ ни държатъ въ невѣжество и ни иземучатъ и послѣдната пара съ насърчение, че ще имаме война, война и война.

Българино! опомни се, събуди се и разбери единъ пакъ за всѣкога, че до когато въ тебъ тече тази воинственна кръвъ и до когато ти ще лѣтнешъ отъ партия въ партия и не можъ се опомнишъ, че си човѣкъ на културата и индустрията, до тогава ще те смучатъ и ще ти пѣлятъ външехвадебни пѣсни, че ти си, и Българинъ, и Татаринъ, и Янонецъ и какво ли още не; до като те сгромолясатъ на лѣгло и послѣ ще ти кажатъ, какво си ти и какво сж тѣ. Това хубаво го разбери.

Англия, която първа подигна въпроса прѣдъ Европейския свѣтъ за даване правдини на тебъ отъ Турчина и слѣдъ като се нахвърли Русия та те освободи и прѣдъ Царградъ въ С.-Стефано на 19-ий февруарий 1878 г. ти постави граници; Англия пакъ първа се яви и заяви прѣдъ Европа, че така оставена България, което утрѣ ще влѣзе въ Руското море, не е въ интереса на Европа. И не се мина дълго врѣме, въ Берлинъ те разпукжеха за да неможешъ се вече видя обединенъ.

Англия първа даде потикъ за съединението на Ю. и С. България прѣзъ 1885 г., като каза на Султана да мирува и слѣдъ побѣдата надъ сърбитѣ, въ Пиротъ пакъ Англия каза на покойния кн. Ал. Батемберга да се отгъли въ своитѣ граници.

Англия и въ послѣднитѣ революционни години на Македония, четеше все сжщия моралъ на войводи и четници, както и на правителствата, че сега е момента да се направи туй и онуй, но шомъ се разрази въпроса по сериозно, тя обърна другия листъ и занѣ друга пѣсенъ. Защо това? Защо тѣзи комедии?—Изтрѣблениа и изгоряния на цѣли села и области въ Македония, Одринско и Армения! Лема Европа цѣли 500 години неможа да научи и разбере, че турчина си е турчинъ. Кръвникъ е дошелъ на Балканитѣ, кръвникъ си е останалъ и кръвникъ ще си отиде. Но! Английската хитрость, Турския бабанлякъ и Българското овчедушие това праватъ за да не сме спокойни нито минутка и безъ война, война блънуваме.

Кой събуденъ българинъ не се досѣща, че ако ни се наложи войната, щемъ нешемъ ще я приемемъ но ползата чия ще бжде?

Какъвъ по добъръ случай ние чакахме отъ м. г. въ врѣме на Турския прѣвратъ, какво ние чакаме още и сега при избиването на толкостъ българии въ Македония и Одринско при днешна просвѣтена и конституционна ужъ млада Турция? Това не е ли Английска политика и Българско овчедушие!?—Или ще отговарятъ, че не е подготвенъ въпроса дипломатически. Жалко! 30 години ако не се е подготвилъ и сега нѣма. Въпроса е доста подготвенъ, но не за насъ, а за други. И ние ще биемъ тжпана когато и да е, а други ще събиратъ перюта. Това значи дипломатия и то, Английска, разбира се.

Кой се недосѣща, че днесъ за днесъ Германското влияние е всѣ и вся въ Турция и че Вилхемъ Германски е императоръ и Мало-Азиатски. А това не се прави на Англия; защото приближава къмъ Индийската граница. А това показва

че е дошло време вече да си прѣчистятъ смѣткитѣ: господаря (Англия) съ слугитѣ (Индия) работата; така, че Английскитѣ милиардери да си се прибератъ въ Велико-Британскитѣ острови и се затворятъ за да не помислятъ вече да излѣзатъ на навънъ.

Ето въ три думи Английската външна политика и дипломатия отъ що се опасява и прави аларми прѣдъ свѣта, като поддържа изкуствено и постоянно въ тревога Балканскитѣ държавици, а съ тѣхъ заедно и цѣла Европа.

Какво ще бжде на Англия или която ще дя е друга държава, ако Балканския въпросъ се разрѣши единъ пжтъ за винаги, та макаръ и сега ако ще. Ние ги увѣряваме, че интереситѣ имъ нѣма да пострадатъ, а напротивъ ще се увеличатъ. Тогава защо не побързатъ, а чакатъ да се колятъ и бѣсятъ хората повече отъ колкото при Абдулъ Хамида?!...

Сѣща ме се ний, кждѣ ги боли Велико-британцитѣ. Но, макаръ и по кжсно, тѣ пакъ ще видятъ това, което имъ е прѣдначертала съдбата, а то е: Турция отиде ли си отъ Балканитѣ въ Азия и подъ опеката на чичо Витана Германски, тѣ (турцитѣ) скоро ще обзриатъ очитѣ си къмъ Индия и Египетъ. Тогава! Да, тогава ще гледаме Английско чудо, което тѣ си го сега подготвяватъ.

И недай Богъ пжкъ, ако се случи и Солунъ да влѣзе въ Австрийски ржкъ.

Тази е дилемата, въ която сж поставени днесъ за днесъ Англичанитѣ, а така поставени, тѣ ни-

кога нѣма да дѣйствуватъ за изпжждането на Турция отъ Балканитѣ, както що нѣма да позволятъ да има война, а само шашарми, заблуждени и тревоги, както въ насъ, така и въ другитѣ Балкански държави, така и въ цѣла Европа.

25/1 1910 г.

Ц-дъ.

Днешната демокрация и прогресивнитѣ искания на народа.

Незабравими сж споменитѣ отъ колективното единодушие на селянитѣ на селото Смиловци, което единодушие е свързано съ трогателното изпращане на медицинския имъ фелдшеръ Г-нъ Михаилъ Григоровъ. Това е единъ фактъ, който ясно очертава до колко възприемчивостта за медицинската помощъ е проникнала въ народната маса и какъ тя милѣе за хората, които се грижатъ за здравето имъ. Въместо медицинскитѣ власти и дирекцията за запазване общественото здравѣ, които морално сж задължени за прѣмахане на народнитѣ суевѣрия, да се стрѣматъ за използване такива моменти на всеобщъ ентузиазъмъ; тѣ прѣнебрѣгватъ тѣзи му прогресивни искания и съвсемъ отрицателно въздѣйствуватъ за научната медицина. И ние още за дълго време ще виждаме какъ той ще си служи по необходимостъ съ първобитнитѣ медицински средства, именно различно врачки и знахари.

Селянитѣ отъ Смиловската об-

щина, събрани наедно съ похвалната мисль, че тѣхното положение се влошава при отнемането на единствения фелдшеръ Г-нъ Григоровъ, който тѣй старателно се грижеше за запазване здравето имъ, съставиха общъ протестъ, съ който порицаха това прѣместване и изпратиха колективно заявление до Царибродския околийски лѣкаръ за повърщането му. Обаче, на това—помѣнатия лѣкаръ не се погрижи да отговори, нито пжкъ въ смисль, поне да изпрати другъ.

Ние селянитѣ отъ Смиловската и Станянска общини, апелираме колективно къмъ дирекцията за опазване общественото здраве, да се погрижи и удоволетвори това толкова справедливо искане, като се заинтересува и проучи за станалата тѣй неочаквана евентуалностъ отъ страна на медицинската властъ. Съ съжаление заявяваме, че отъ 30 години насамъ горѣпомѣнатитѣ общини сж били безъ фелдшеръ и всѣкакъвъ медицински надзоръ. И когато чрѣзъ настойчиво искане ни се изпрати фелдшера Михаилъ Григоровъ, медицинскитѣ власти счетоха за нужно да го премѣстятъ въ гр. Трънъ. И затова не може да не знае днешното правителство, което тѣй идеално искаше да помогне на този народъ. Ето заявяваме въ печата и прѣдъ общественото мнѣние, колко прогресивни сж исканията на народа и какъ медицинскитѣ власти и правителството даватъ отзивъ на тѣзи му искания, като отнематъ и минималната гаранция за запазване що—

Подлистникъ.

Преводъ отъ пѣсенъ

Изъ полски животъ. Кашка.

Прѣводъ.

Х. Антовъ.

Отъ Мах. Дауната.

3.

Златото, като че ли бѣ заключило вече сърдието на Бронислава и исхода ѝ се рисуваше, че ще бждѣ неблагоприятъ.

Внезапно пѣкой я улови за раменѣтъ,— уплашена тя подскочи.

Прѣдъ нея стоеше Брониславъ, който ѝ се виде като привидение.

—Слѣдователно, то е истина. Ахъ, азъ нещастната! Тѣжко въз-

дъхна и си закри лицето.

Момъкътъ се виде на тесно и коленичи прѣдъ нея.

—Какво се е случило?—Какво ти е Кашка?

—Какво ли? Ти играешъ добръ ролята си момче, но азъ ще ти сваля маската.

Гдѣ момичето? Кажи!

Брониславъ уплашенъ отстъпи една крачка назадъ.

Трѣперяща отъ силно възбуждение, прѣдъ него стоеше Кашка, чисто прѣблѣдиело лице осветено отъ месечината, наноминуваше онава на мъртвецъ. Пламенитѣ ѝ очи блѣщеха насрѣща му и черната, извирающа изъ надъ челото коса я правеше още по страшна.

«Кашка» това бѣше всичкото,

което момъкътъ замотано можа да произнесе и като сѣ посъзвае малко,—посегна да погали момичето, обаче, то силно се възпротиви.

Не ме обезнокоявай, казвамъ ти, твоя дѣхъ ме отравя!

Пристъпи на близо до Бронислава, очи съ очи се срещнаха.

—Нещастие, нещастие ще бждѣ, ако още единъ пжтъ Ви заваря наедно съ Боцена!

Прѣзъ това време шала ѝ бѣ падналъ отъ главата, че черната коса вълнообразно се вѣеше отъ вѣтъра; гневъ и болки до полуда, най сѣтне тѣшително вдигна ржка, удари силно съ кракъ на земята и закричи за домътъ си.

Бронислава студени трѣпки побиваха, сърдцето му се свиваше,

годѣ общественото му здравѣ.
Отъ жителитѣ на учаetковия фр-ръ.

*Помолени сме отъ Т. Мановъ
Бързаконъ делегатъ на „Пиротското
Българско благотворително Д-во“
да дадемъ мѣсто на слѣдния прѣ-
писъ отъ заповѣдь.*

Прѣписъ отъ прѣписъ.

**Министерство на Народното Просвѣщение.
Заповѣдь № 209.**

Въ изпълнение желанието на членовѣтѣ на »Пиротското Българско благотворително дружество въ гр. София, изложено въ протоколното му рѣшение № 25, взето въ засѣданието му на 19 юли 1909 г. и въ заявлението му до повѣреното ми министерство, зарегистрирано на 16 януари н. г. подъ вх. № 411, въ което са изпратили въ сжщото министерство 1000 лева златни въ една облигация отъ Пловдивския градски 5% заемъ 1906 г. за ученолюбива и патриотична цѣль,

Постановявамъ:

1) Капиталътъ отъ 1000 лева златни, изпратенъ въ повѣреното ми Министерство отъ »Пиротското Българско благотворително д-во« да се вложи въ Българската Н. Банка Софийски клонъ на вѣчни врѣмена подъ наименование »фондъ на Пиротскитѣ Българи« за даване стипендии на синове, внуци и потомци и потомци на лица изъ града Пиротъ и окръжнето му за слѣдване въ Българскитѣ висши, срѣдни и военни училища.

2) Фондътъ ще стои за винаги непожтнатъ, а само ежегоднитѣ лихви ще са капитализиратъ до тогазъ до като достигнатъ до 1200 лева слѣдъ което ще се употрѣбаватъ за цѣльта, упомѣната въ п. 1 на настоящата заповѣдь.

3) Фондътъ ще бжде за винаги облъченъ въ титри отъ българскитѣ държавни и градски заеми.

4) Фондътъ се намира подъ напосрѣдственото управление на министерството на Просвѣщението и по чиято разпорѣдба ще се даватъ стипендиитѣ, упомѣнати въ п. 1 на настоящата заповѣдь.

5) Задължаватъ се степендиянтитѣ на тоя фондъ слѣдъ завършване на образуванieto си да принасятъ нѣщо литературно по историтя и етнографията на Пиротъ и окръжнето му като български край.

София, 22 януари 1910 год.

Министеръ: (подп.) *Н. Мушановъ.*
Вѣрно

П. Счет. Началвикъ: *Г. Рачевъ.*
Вѣрно съ първообратното
Прѣдседателъ: *С. Христовъ.*

Хроника.

Изъ отчета на мѣстния клонъ на Българската Земл. Банка.

Прѣзъ пѣтеклата 1909 година Клона на Българ. Земл. Банка е приключила смѣткитѣ си на врѣме и съ по-вече операции и печалби, а при по малкъ персоналъ. Това се вижда отъ слѣднитѣ цифри: Прѣзъ 1909 г. операции 11328 за

4,344,774.33 лв.
» 1908 г. 8,988 »
4,115,330.23 »

Слѣдователно въ по-вече 2340 за 229,444.10 лв. въ по-вече

Прѣзъ 1909 год. клона е ималъ чиста печалба 54,902.81 лв.

Прѣзъ 1908 год. клона е ималъ чиста печалба 44,721.11 »

Слѣдователно въ повече 10181.70 л.

Този успѣхъ се дължи на добрата реколта въ околията ни, заинтересоваността и трудолюбието на чиновницитѣ при клона. Надѣваме се за прѣзъ текущата 1910 г. да приключатъ съ още по-вече операции и печалби, ако реколтата бжде добра.

Л И Ч Н И

Въ града ни на 26 того пристигна окр. училищенъ инспекторъ г-нъ Сталийски по служебни работи. Той е посѣтилъ класното и основни училища, и на 28 с. м. си замина.

Секретаръ на Софийската митрополия г. прото-дяконъ Ив. Стефановъ пристигна въ града ни и ще обиколи манастиритѣ.

Занитване до Боровски сел. общ. кметъ. Защо не се изплати на М. Станоевъ отъ с. Скървеница, сумата 35 л. произходяща отъ поправка на училищно здание въ с. Скървеница, възъ основа на редовенъ контрактъ съ общината, а му е казано да се отнесе въ сжда. Дали е въ интересъ на общ. каса това?, а още повече, че нѣма основание да му се отказва, щомъ е свършена работата и приети по исканията цитирани въ контракта.

той нѣмеше чиста съвѣсть, виноватъ бѣше.

Историята съ Боцена бѣ вече свършена т. е, свадбата е нагласена, защото баща му и стария Херковичъ бѣха направили вече договоръ, сега оставаше само Аминъ да се каже на туй отгору.— Въ течение на работитѣ бѣше и Брониславъ, но ни най малко не се възпротиво на родителитѣ си, защото въ противенъ случай би го лишили отъ наследството, и подобно нѣщо му бѣ нежелателно и така обичния подписа паспорта на Кашка,—ала страхътъ отъ нея нищо за минутка не го напускате и оставаше на мира.

Той опозори честта и затъмни името на бѣдното момиче, което

искрено го любеше, и сега неможеше да очаква друго нищо освѣнъ отгмѣщение—имено това сега го плашеше.

Който познава добръ Кашка немозе да не се плаши, защото тя люби по пѣкъ и двойно отгмѣшава на изменици и прѣдатели.

Дълго обмисляше начинътъ по който би могълъ лесно да се отърве, но не, тя нѣма се помири съ положението си и златото не е въ състояние да я измени.—Захласнатъ сега той глѣдаше какъ Кашка бавно крачеше къмъ домътъ си и когато тя се изгуби изъ прѣдъ очитѣ му, трѣшна се той на любовната скамейка и дълго така прѣстол като закованъ.....

На край селото, въ полусрутена кжщичка, една доена свѣщъ хвѣряше слабата си свѣтлина върху двѣ нещастни човѣшки сжщества.—Въ кривата лежеше »Красивата Кашка« съ силно възпалени бузи и зачервенели очи, а приблизо до нея бѣ старата Петрушка, която отъ врѣме на врѣме слагаше студени кърпи на главата и гръдитѣ ѝ.

Бурята брудеше, виеше и свиреше прѣзъ стучимния прозорець, а утихнеше ли за моментъ, то прѣкъснати токове отъ музика, не оставаха на мира пощната тишина.

Музика и веселие имаше въ селото.

(Слѣдва).

Повишени офицери въ 25 п. Драгомански полкъ, отъ нова година се произвежда капитанъ Дръ Михайловъ въ чинъ Майоръ и поручикъ Морфовъ въ чинъ Капитанъ.

Годишно събрание.

Настоятелството на Цариброд. Читалище поканва членоветъ на същото да се яватъ на 7 февруарий 910 г. въ 2 ч. подиръ обѣдъ въ Читалището на общо редовно годишно събрание съ дневенъ редъ.

1) Отчетъ на настоятелството за изтекъл. 1909 г.

2) Изборъ на ново настоятелство.

3) Разни.

Забѣл. Избиратели и избираеми сж само тѣзи, които сж били редовни членове най-малко 2 нѣсеца и сж ввели чл. вноски чл. 15 отъ устава.

Срѣша. Учимъ се отъ досто-вѣрни лица, че на 27 того вечеръта въ гостилница »България« е имало срѣща на чай, на учители съ г. Соф. Окр. училищенъ инспекторъ. Обаче, на срѣщата не сж били канени учителитъ и учител-китъ отъ основнитъ училища въ града ни. На насъ се вижда не тактична постѣпката на инициаторитъ, тъй като цѣльта на таква срѣща е запознаване и зближаване, а въ случая се прави разцѣпление.

Побой. Прѣди 8—10 дена е билъ нападнатъ и битъ до смъртъ, Тодоръ Андоновъ, отъ с. Круша Царибродско, въ врѣме при изгълнение служебни обязанности, като селски пѣждаръ.

Побойницитъ: Асень, Георги и Иванъ Соколови и др., помѣжду които е имало и жени, сж нападнали жертвата съ дървени сопи и секири и му нанесли опасни рани.

Отъ константирането на Д-ра и издаденото му свидѣтелство се вижда, че ранитъ му по главата щели да оздравѣятъ въ 15—20 дена, ако не се появи усложнение.

Силни крадци. На 27 того по срѣдъ бѣлъ денъ жителитъ отъ Губешъ, Михаилъ Цѣнковъ и Велико Ивановъ, като отишли на пазаръ въ Годечъ откраднали отъ дюгена на тамошния търговецъ, Панайотъ Станимировъ и други 5 мѣста 4 мѣдни звонци; 2 шаечни за жена сукна, 9 чифта щавени опинци, една малка басмена дрѣжка и единъ чифтъ обуца. Крад-

цитъ сж заловени отъ стражата П. Михалковъ въ които сж намѣрени горнитъ вѣщи, обаче, крадеца Ивановъ е сполучилъ да избѣга, но нека мисли, че нѣще избѣгне отъ зоркото око на въпросния стражаръ.

(Дуръ-дабакъ).

Черковно здание. Учимъ се, че църковното настоятелство е взело похвалната инициатива, за построиване на черковно здание въ двора на черквата, което ще служи за помѣщение на архиерейското намѣстничество, черковниъ слуга и кръстанища.

Плана е грижливо изработенъ отъ държавния архитектъ г. Поповъ и ще струва около 8000 лв. Той е вече утвърденъ и прѣдприятието ще се даде на търгъ, за това интересующитъ се могат да изучатъ поемнитъ условия.

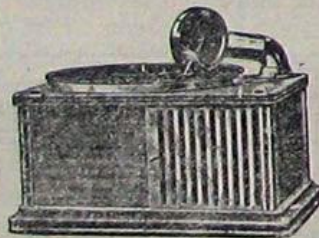
Играчи на лотарията!

Кои то иматъ желание да взематъ участие въ IX-та кл. лотария, побързайте и се снабдете съ новитъ билето за I-й класъ, на които тегленето ще стане на 9 ид. февруарий т. г.

Никому нѣма да бѣдатъ изпращани билети безъ да е изказалъ желание самия играчъ, като до сега що е правено.

Царибродъ. Отъ гл. колектура на Г. Миновъ.

„ЕУФОНЪ“

Новостъ въ
Киниарницата
„ЗАРЯ“

Най-усѣвършенствувания грамофонъ, свири съ СЕФИРЪ и ИГЛА —бѣзъ търба, съ много мелодиченъ звукъ. Той задоволява и най-изтънченитъ вкусове. Сжщо имамъ цѣлолуидни яси, манжети, лепило за галози, корди за музикални инструменти и др... Съ много намалени цѣни. Жялающитъ се нека побързатъ и се увѣрятъ въ горѣказаното.

Бензинови ламби, чорапчета и бензинъ.

Царибродъ. Съ почитание:

Борисъ Д. Бошковъ.

Продава се праздно мѣсто удобно за жилище строено кѣсна, разположено въ „Домишларската махала“ отъ 587 кв. м. подъ скица завѣрена отъ общината, заградено отъ 3 страни камненъ зидъ и една съ плетъ. При сѣбди: Стаменъ М. Гоиндолски Мица Каралѣва и сокаче на махалата

Продавачъ: **Тодоръ Божиловъ**

Царибродъ. 1—4

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстявамъ на п. г. клиенти, че отъ 1 февруарий т. г. си прѣместихъ дукана ми съ манифактура и бакалия въ собствения ми новопостроенъ магазинъ прѣзъ моста, срѣщу братя Джамбазови, гдѣто г-да по-сѣнителитъ ще намѣратъ всичко имъ потребно както и до сега и съ по износни цѣни.

Съ почитание: **Георги П. Грънчаровъ.** Търговецъ-Царибродъ.

1—2

Сезонно!

Извѣстявамъ на интересующитъ се г-да, че навихъ най-модерни платове за костюми и черни сукна (платове) за форми и подобни цѣли, а така сжщо имамъ и за дамски костюми платове чисто вълнеки, разни десени, които се намиратъ въ ателието на **Петръ Златановъ**-Царибродъ.

Продава се: 1) селище отъ 4 декара при сѣбди: Гога Мадинъ, Алекси Бузинъ, М. Каралѣвъ и пжтъ, 2) Нива називаема „Прогоиъ“ отъ 6 декара при сѣбди: Гога Шошениъ, Илия Иговъ, пжтъ и Пейча Шушняръ.

Споразумѣние **Борисъ Димитровъ** въ гр. Царибродъ.

1—2

Печатарска Машина!

Продава се почти нова „Бостонъ преса“ рѣчна печатарска машина форм. 20—31 съ всичкитъ ъ принадаѣжности и 2—3 вида букви. Цѣна на машината 250 л., а буквитъ при лично споразумѣние.

Споразумѣние: ред. в. „Нишава“ Царибродъ.

П Ж Т И
40 **ЖЕНЕНЪ** 40

Пристигна въ ПЕЧАТНИЦАТА И ПОЧВА ДА СЕ ПРОДАВА, ОТЪ БР. 1—25 ВСѢКА БРОШУРА 10 СТОТИНКИ Ю.